

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Avstrije prestolonaslednik v Peterburgu.

Omenjali smo zadnjič ugodnega utiska, kate-rega so napravile po vsej Evropi miroljubive besede ruskega carja ob priliki pravoslavne novega leta. Danes nam je zabeležiti drugo stvar, katera nam jasno priča, da razmere mej dvoroma na Dunaji in v Peterburgu so prijazne in so nam morda tudi porok, da take ostanejo tudi mej narodi mogočnih dveh sosednih držav.

Početkom prihodnjega meseca podá se nadvojvoda Franc Ferdinand v Peterburg, da povrne ruski carski obitelji pohod ruskega carjeviča na Dunajskem dvoru. Akopram priznamo, da taki obiski izvirajo le bolj iz kurtoazije dvorov mej seboj, vendar se na drugi strani ne dá tajiti njih globeji politični pomen, kajti vsekako so znak manj ali več prijaznih odnošajev mej dotičnimi dvori. Po napetih političnih odnošajih zadnjih let storilo je prijeto ugoden utisek, ko se je čula lani novost, da bode ruski carjevič posetil Dunajski dvor, da si je izbral pot svojemu potovanju preko Dunaja, akopram to nikakor ni bilo neobhodno potrebno.

Z veseljem smo opazili, da odlični gost na Dupajskem dvoru ni bil vsprejet samo z mrzlo ceremonijelno etiketo, ki je navadna pri tacihi prilikah, nego da je bil vsprejem zares sijajen in tudi prirčen, kar je storilo najugodnejši utisek na dvoru v Peterburgu in tudi mej narodom ruskim.

Le malo mesecev je preteklo in že se pripravljala na daljno pot odličen član cesarske obitelji, na čegar glavo se bode nekda položila krona Habsburžanov, da sam ponovi prijateljsko vez, katera že od nekda druží naš dvor z ruskim. Kakor je bil oče odličnega potovalca, nadvojvoda Karol Ludovik, prejšnja leta jako priljubljen gost na ruskem dvoru, isto tako in še bolj bode gotovo zdaj tudi sin njegov in to baš zaradi odličnega in visocega njegovega položaja, katerega zavzemlje.

Kdor vestno in nepristransko opazuje zgodovino, videl bode, da navzlic nasprotstvom političnih interesov vendar prijateljsko občevanje mej Peterburškim in Dunajskim dvorom ni bilo nikdar pretrgano, kar je pa več vredno, tudi narodi Avstrije in Rusije neso do zdaj še nikdar imeli prilike, poskušati se drug proti drugemu na krvavem bojnem polji, — ako odštejemo ono nesrečno dōbo, ko so

baš Rusi pomagali ukrotiti moč upornikov madjarskih. Pač pa sta se bojevali Avstrija in Rusija brezštevilo krat in zmagonosno združeni na bojnih poljih.

Če je država naša, pozabivša na vse britke rane in hude udarce, katere so jej prizadejale sedanje njene zaveznice, mogla ustopiti v trojni zavez, če so nekdanje smrtné sovražnice danes največje prijateljice, zakaj bi prijateljici ne mogli ostati dve državi, katerih prijateljstvo že traja stoletja in ni bilo nikdar pretrgano. Le slepa strast in nepredarjajoči šovinizem moreta trditi kaj nasprotnega. Večina narodov avstrijskih pa gotovo želi, da prijateljski odnošaji mej našo in rusko državo ne ostanejo omejeni samo na prijazno občevanje mej dvoroma na Dunaji in v Peterburgu, nego da se ukorenini v narodih trdno preverjenje, da nikakor ni potreba postavljati nasprotja v političnih interesih na ostrino meča.

Da je najvažnejši faktor ruske vnanje politike, in ta je car, zares miroljuben, naidahnen z najboljšimi nameni, ohraniti svoji državi in narodom evropskim blaginje miru, tega zanikati si ne upa niti najstrastnejši nasprotnik. Da vlada jednak duh tudi na našem dvoru, o tem preverjen je isto tako vsakdo, sijajen dokaz temu je nameravano potovanje prestolonaslednika avstrijskega na severni dvor.

Kar pa se govori in tako rado pretirava o velikih nevarnostih, katere preté evropskemu miru po panslavizmu, ki se tako rado slika na steno kot oni požrešni vrag, ki hoče pogoltniti vso Evropo v nenasitno svoje žrelo, to je stvar, o kateri se je že pisalo toliko, da bi zares težko bilo najti še kaj novega, povedati kaj, kar ni bilo že sto in stokrat povedano. Evropski neslovanski narodi, v prvi vrsti pa ona dva naroda, ki danes tako rekoč gospodujeta v Avstriji, sprijaznijo naj se že vendar jedenkrat z mislijo, da pošteni in opravičeni razvoj slovanskih narodov, njih duševno in intelektualno občevanje mej seboj še nikakor ni oni državi ali celo miru evropskemu toliko nevarni panslavizem, s katerim oni tako radi strašijo lahkeverujoče politične otroke. Kadar pridejo do tega spoznanja, takrat izgubil bode tudi panslavizem ono grozno in strašilno lice, kakršno se zdaj kaže razburjeni njihovi fantaziji, ki strahove vidi pri belem dievu ter ž njimi straši še druge. Najbolje sredstvo proti onemu panslavizmu, ki ga oni stavijo kot strašilo vedno in vedno pred

svet, je pravica in poštenost, ki privošči vsacemu narodu to, kar mu gre.

Avstrijski Slovani in z nami vsak pravi Avstrijec pa bodemo s toplimi simpatijami spremljali v duhu odličnega potovalca, želeč, da se vrne z daljnega severa z najboljšimi utisi, ter da ti dobri utisi preidejo tudi v kri in meso onih faktorjev, ki so odločilni za našo vnanjo politiko. Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. januarja.

Ljudsko številjenje in Taffeova vlada.

Večkrat smo mi že naglašali, da grof Taaffe zmatra za glavno nalogo, da nemščino naredi za državni jezik v Avstriji. V tem nas je potrdilo tudi ljudsko številjenje. Vlada je skrbela, da so se povsod imenovali taki komisariji za ljudsko številjenje, ki so skrbeli, da se kolikor je moč Nemcev našteje. Tako so v slovanskih in čeških mestih in trgih našli toliko Nemcev, da lahko trdijo, da ti kraji neso slovanski, temveč imajo večinoma nemško ali vsaj močno mešano prebivalstvo. S takim postopanjem se je nemščini pridobila nekaka domovinska pravica v slovanskih krajih. Nasproti je pa vlada strogo pazila po svojih organih, da se v nemških okrajih na češkem ne našteje preveč Čehov, da bi vsaj ne bilo treba nastaviti kacega češkega uradnika. Kakor se kaže, je vlada v več krajih dosegla svoj namen in posledice tacega številjenja bodemo kmalu čutili. Storil se je dalje jeden korak do nemškega državnega jezika, ter je grof Taaffe tega gotovo vesel.

Mladočehi.

Dunajski oficijozen list se jako jezi nad Mladočehi in prorokuje, da bodo jako žalostno ulogo igrali v zbornici poslancev, naj dobé pri volitvah še toliko mandatov, kajti zaveznikov ne bodo nobenih imeli. Dr. Riegru so očitali, da se je zavezal z zgodovinskim plemstvom, dr. Gregor bi se pa rad zavezal še z vse drugačnimi elementi. Vladno glasilo misli, da se bode v državnem zboru že našla nova večina, če sedanja razpade, vsaj tudi umirajo gospodari, pa vendar nobena hiša brez gospodarja ni.

Pisavi tacega lista ne pripisujemo prevelike važnosti. Vlada seveda ni zadovoljna z Mladočehi, ker jej neso hoteli iti na led, kakor dr. Rieger. Grof Taaffe sam se je že poganjal za prijateljstvo Mladočehov, toda zaman. Preverjeni smo, da se bode vlada v novem državnem zboru še skušala sporazumeti z dr. Gregrom. Tako lahko vladi ne bode dobiti nove večine, kakor mislijo oficijozni listi,

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Zima; šolska mladina; „ofer“ za časninarske drobtinice; „inquisitiontribunal“ in fabrikacija Nemcev; Celjski turnarčki in neusmiljen krojač; civilna sabla na Zidanem mostu; Velikovški turnverein; fabrikacija Italijanov v Trstu in Gorici; telefon in strmovolak na Grad.)

Mraz, megla in snega brez konca in kraja, to je signatura dneva, s katero nas tako radodarno oskrbuje letošnja zima. Še srečne se smemo zvati, da nam prizanaša burja, ki v Trstu ljudi kar ob tla meče ali pa v Primorji celo železniške vlake ustavlja, da ne mogó naprej. Tolaži nas jedino to, da se jednaka godi po vsej Evropi, da, če mi zmrzujemo, se tudi drugod ne tajajo od prevelike gorkote. Kar nekako „ad oculos“ nam hoče narava dokazati, da bode res naša zemeljska obla jedenkrat zmrznila in morda polagoma že na gotove obroke pripravljala na to človeški rod.

Kdor je v topli sobi za pečjo lahko se mu je smijati, ali še jedenkrat prihaja mi v teh upravo

sibirskih dneh na misel uboga naša šolska mladina, ki že četrt ali pol ure pred osmo zjutraj mora tavati po gosti megli, po mrazu in snegu v šolo. A ona nižjih razredov vnča se že ob deseti uri zopet domu, bi li ne bilo vse jedno, če bi dobajala za jedno ali vsaj za pol ure pozneje v šolo? Ali res ne bomo nikdar prišli do tega, kar je drugod že davno uvedeno? Spržil sem še jedenkrat to vprašanje, ker se mi pri taki zimi zares smili uboga naša nežna mladina, na katere zdravje se jemlje tako malo ozira!

Klerikalni kolega pd črto bržkone ni imel miru, predno ni potegnil tudi moje malenkosti v obročje svojih dovtipov, ter mi nekako imputiral nek časninarski „ofer“, katerega sem napovedal za listkarske drobtinice, po njegovem mnenji. Saj je to nekako navada naših lobro pitanih mladih bojnih petelinov, da se zaanajajo zdaj v tega zdaj v drugega, če imajo za to povod ali ne. Tako me je bil jeden teh brumnih hjskačev že davno napadel, komaj da sem dobro se odahnil na domovinskih tleh, a molčal sem takat, kakor tudi zdaj omenjam samo toliko, da bi ač bolj potreben bil „ofer“

gospodom kolegom klerikalnega listkarja, da ne bi prijavljali tacihi gorostasni bedastoč, kakor je ona, katero so prijavili v 14. številki svojega lista. Tam se pripoveduje, da je bil prostovoljec Jovanovič zaprt zaradi brzojava na Strossmayerja in da Peštanski visokošolci priredé za to Jovanoviču na čast banket! „Kako se greši v Avstriji na slovansko potrpežljivost“ — je naslov tej zmedeni notici, in res bi ne mogel biti bolje izbran, kajti konfuzija je gorostasna! Znano je, da je srbski renegat Jovanovič napil zdravico Košutu — a ne telegrafoval Strossmayerju in madjarska mladina hoče zato Jovanoviča, izstopivšega iz zapora demonstrativno slaviti. „Slovenčevim“ gospodom pa se je pripetilo to, kar se jim rado dogaja, da so prav debelo zagazili. Za to „ofer“ za časninarske drobtinice prav rad prepuščam njim samim, ter samo želim, da bi kaj boljšega nabrali, nego je baš omenjena kolobocija.

V Ljubljani imamo v najnovejem času pravi pravcati „inquisitiontribunal“, to je grozno inkvizicijsko sodišče. Ljudi sicer ta tribunal ne žge živih na gromadah ali jih trpinči v podzemskih kletih,

kajti levica ni jedina in tudi ne bode dolgo marala Taaflea podpirati.

Ljudsko števljenje na Dolenjem Avstrijskem

vršilo se je precej nepristranski, zato je pokazalo, da se je poslednjih deset let češki živelj v tej deželi močno pomnožil. Deset odstotkov kmetakega prebivalstva na Dolenjem Avstrijskem je čeških, v nekaterih okrajih je celo po 46% Čehov. Dolenja Avstrija se potem takem ne more prištevat čisto nemškimi pokrajinam. Če bočejo, da je Kranjska, ki ima jedva 6% Nemcev dežela z meševitim prebivalstvom, bodo tudi Dolenjo Avstrijo morali za tako priznati. Radovedni smo, kaj bode vlada storila, da po takem izidu ljudskega popisovanja češčini v tej kronovini pridobi pravice družega deželnega jezika. Če se na Kranjskem vzdržuje nemška gimnazija v Kočevji in pa nemški paralelni razredi na gimnaziji v Ljubljani, imajo pač Čehi na Dolenjem Avstrijskem pravico, da se jim dovoli kaka srednja šola.

Tirolski deželni

odbor se je jako malo oziral na želje Italijanov in so zatorej te dni italijanski odborniki odložili svoje mandate. Nemci so zaradi tega seveda jako nezadovoljni, posebno ker se boje, da Italijani kmalu izstopijo iz deželnega zbora. Naveličali so se čakanja in hočejo s pasivno politiko poskusiti, da prišli deželni zbor, da dovoli večjo avtonomijo italijanskemu delu dežele.

Ministerska kriza na Ogerskem.

Govori se, da dá ogerski učni minister grof Csáky odstavko in bode imenovan predsednikom ogerske gospodske zbornice. Povod njegovemu odstopu je to, da se ne more z duhovščino sporazumeti glede naznanitve krstov drugovernikov. Naslednik se bode s škofi laže pobotal. Odstop ministrov bode torej vsekoli lep uspeh ogerske duhovščine.

Vlada ogerska je prisiljena iskati pota, da se izmota iz te zadrege. Duhovščina jo je dosedaj vedno verno podpirala v raznarodovanji nemadjar skih narodov in gledati je torej treba, da te podpore ne izgubi. Nevarno bi bilo za vlado, če bi se duhovščina nazadnje oprla na nemadjarstvo prebivalstvo. Lahko bi uničila delo madjarizacije mnogih let, kajti v resnici pomadjarjenje še ni posebno napredovalo, temveč Slovani in Rumuni le zaradi silnega pritiskanja ne morejo prav razviti delavnosti svoje.

Vnanje države.

Konservativci v Rusiji

zgubljajo tla pod nogami, kakor piše „Kijevljanin“. Večina ruskega prebivalstva ne odobrava odtujenja Rusije od Evrope in zatiranja nepravoslavnih podložnikov. Vlada pa brez sodelovanja družbe ne more rešiti svojih nalog. Iz pisave tega lista, ki je do sedaj odločno zagovarjal strogo konservativno politiko, sklepajo nekateri, da v višjih krogih v Rusiji veje že druga sapa. Mi pa tega še nič prav ne verjamemo.

Pomiloščenje Armencev.

O armenskem božičnem prazniku pomiloštil je sultan 76 Armencev izmed 89, ki so čakali v ječah obravnave. Pomiloščenci, ko so jih izpustili odšli so takoj v cerkev, molit za sultana.

V Carigradu se nadejajo, da bode to pomiloščenje pomirljivo upihvalo na Armence. Se li ne motijo, bomo kmalu videli. V Armeniji še vedno angleški agentje bujskajo narod. Nevolja je pa že itak velika mej prebivalstvom, ker se reforme vedno obetajo, ne izvedo se pa ne. S tacimi sredstvi, kakor je gori omenjeno pomiloščenje, se narod dá le za nekaj časa potolažiti, trajno pa ne. Če hočejo pridobiti Turki Armence na svojo stran, morajo tudi zanje izvesti Berolinski dogovor. Za to se pa ne morejo odločiti, ker se boje Kurdov in družih roparskih narodnostij.

kakor se je to nekda godilo, a vendar počenja grozne stvari, ter preprečuje umetno fabriciranje Nemcev v Ljubljani, in to je gotovo še huje nego vsa dejanja slaboglasne španske inkvizicije vsaj v očeh obskurnega iz nemškega Gradca k nam dohajajočega „Laib. Wochenblatt“, kateri je raznesel to grozno novico — ne mej svet, ker tja itak ne pride, nego v redakcije par njemu podobnih časnikarskih pritlikovcev.

Da sem poseben prijatelj Celjskih turnarčkov, to je znano, zato se mi jako smilijo ti revčki, ker jim nek gre jako trdo za nove obleke za nekatere na novo pridobljene tovariše. Če ravno so tako majhni, vendar nek neusmiljen krojač zahteva po štiri forinte za jedno turnarsko obleko! Ali ni to grozno! Svetoval bi, naj počakajo, morda drugo leto dobe lahko ceneje kake stare Sokolske obleke, katere dado lahko obrniti in prikrojiti.

Na slovenskem Zidanem mostu bilo je, kjer je bila prvokrat potegnena — vsaj kar je meni znano — na slovenski zemlji civilna sabla. Dogodil se je v krčmi g. Juvančiča, kjer je c. kr. poštni uradnik iz Zidanega mosta imenom Alfred Hussa,

Dopisi.

Iz Cerknice 21. januarja. [Izv. dop.]

Dne 18. januarja t. l. povabil je tukajšnji gospod župan odličnejše osebe, da se udeležijo shoda, pri katerem bode govoril velespoštovani in za blagor ljudstva vneti gosp. Ignacij Gruntar, c. kr. notar, o napravi posojilnice v Cerknici za tukajšnjo okolico.

Ob 4. uri zbere se lepo število poslušalcev. Gospod Gruntar govoril je o pomenu in namenu posojilnic in hranilnic splošno v prav jedrnatem govoru, ter naposled na podlagi tega, — da se bode vsled naprave posojilnice zboljšal kmetijski in rokodelski stan, zboljšalo poljedelstvo in obrtništvo, ter zacvetela boljša bodočnost — priporočal napravo občinske posojilnice in hranilnice, katera naprava dala bi se po najkrajši poti izpeljati. Na razna vprašanja mnogih gospodov, odgovarjal je gosp. govornik povoljno, dobra nova misel o napravi občinske posojilnice za tukajšnji okraj s sedežem v Cerknici vsprejela se je jednoglasno z odobrenjem. Nadaljno delovanje prevzel je tukajšnji gosp. župan.

Gosp. Ignaciju Gruntarju izrekam zahvalo v imenu vseh pričujočih za njegovo požrtovalnost v prid ljudstvu. Hvaležni smo mu že za ta prvi korak, koliko bolj mu bomo hvalo vedeli, ko se stvar v kratkem obistini. In v to: Bog pomagil!

D. . .

Iz Velikih Lašč 20. januarja. [Izv. dop.]

Že večkrat dana mi je bila prijetna prilika, javno priznati in pohvaliti zanimanje Laščanov, a osobito gg. c. kr. uradnikov za ljudsko šolo, in zabeležiti marsikateri blagi čin, s katerim so oni krepko podporo naklonili učiteljem in učencem. Lansko leto o razpustu tuk. bralnega društva naklonili so ves imetek istega v približni vrednosti 300 gl. tukajšnji šoli v podporo revnih učencev. Zopet so pokazali svoje blago mišljenje dne 31. dec. m. l. in dne 18. t. m. osnovavši dve veselici, kojih čisti dohodek v znesku 54 gold. so izročili vodstvu tuk. šole v ta namen, da se najubožnejšim učencem podari tople zimske obleke. Čast in hvala jim na njihovi dobrosrčnosti. Človeka, zlasti pa učitelja resnično srčno veseli, videti toliko dobrote in toliko naklonjenosti za šolo. To je pač najplemeniteji dokaz zanimanja za šolo in o načinu, kako isto urediti treba. Za zadnji ugodni uspeh veselice bodi tem potem izražena najtoplejša zahvala vsem onim, ki so velikodušno v to pripomogli; dotičnemu odboru in vsem častitim p. n. gospodom in gospem, ki so se odzvali povabilu odborovemu, in na ta način omogočili povoljni izid. Živeli!

—c.

Iz Škocijana pri Turjaku 21. januarja. [Izv. dop.]

Vsprejmite, gosp. urednik, dopis iz kraja prav idiličnega, vzlasti zdaj za visocega snega in skoro večne megle. Ne domišljajte si pa, da vam bodem Bog ve kakše pikantne novosti sporočal.

Predpust je, dosti snega, mraza tudi ne manka in kar je najvažneje „ofeti imamo“. Že narodni pregovor pravi, „kratek predpust, dosti „ofeti“. V naši župniji se je pregovor tudi uresničil. Priznati tudi moram, da so naša dekleta letošnji predpust jako zakona željna. Vsaka bi se rada omožila. Nekaj jih bode pa vendar prostih ostalo, katera dobijo na pepelnico običajni „ploh“. Dote imajo pa naša dekleta tudi, da ne v vsaki župniji toliko. Po dva

napadel z britko civilno sablo necega domoljuba iz Sevnice, ki je mirno zgvarjal se po slovenski z natakario, ter razun grženja s sablo ga tudi z besedami žalil. Dotični žiljeni domoljub uložil je tožbo pri okrajnem sodišči v Celji, kjer se bode ta stvar razpravljala. Ta slučaj je pa žalostna ilustracija, kako daleč utegne sčasom priti, če se bode začel tak duh tudi mej uradniki, da bodo mislili, da je sabla „ultima ratio erum“. Prav lepa perspektiva se nam odpira zares, kar nas bode ostalo neoboroženih davke plačujočih državljanov!

Velikovski nemški „turnverein“ v katerem je gotovo več članov, ki nekako čutijo, da še neso zreli za mater Germanijo, ker vendar še čutijo nekaj slovenske krvi v svojih žilah, naredil je zabavo koncem preteklega lta, ter je bilo Božično drevo okrašeno tudi v slovskih barvah! koj oglasil so se Celovške Dobrušve „štíme“ ter zabeležile ta grozni zločin, to grozno profanacijo nemštva, za katerega širjenja v prv vrsti skrbeti je naloga jednaci družtev! Se ve d Velikovec, ki je v sredini slovenskega prebivalstva na Koroškem je „die deutsche Stadt Völkermarkt“, v katerem se

tisoč, tisoč itd. Manji ko je bajta več, ima dote. Oče si pa še izgovori precejšen poboljšek, in tako ni čuda, da nekoč boben zapoje, ker mladi gospodar ne more dolgov zmagovati. Poslednjič pa stari še toži, kako grdo sin ravna z njim. Ali mu je mogoče, ga na rokah nositi, ker mu ni nič družega zapustil ko dolgove? Tako mora večkrat mladi posestnik bratom in sestram več izplačati, nego je vse njegovo posestvo vredno. Pravično bi bilo, da bi saj polovica njemu ostala, da bi imel saj veselje do kmetovanja. Le s stradanjem takorekoč premaga takšen gospodar vse financijelne težkoče, če pa si le kaj boljšega privošč, kmalu ni več faktični gospodar na svojem domu. Dote, te izpodkopavajo dandanašnji kmetakega posestnika, saj tu pri nas. Radi tega tudi iščejo posestniki v Ameriki „dolarjev“. Že do trideset krepkih delavnih mož odšlo je iz naše župnije, pa se še vedno odpravljajo. Da bi le srečno prišli zopet nazaj. Uprav zdaj pa sta se dva ponesrečila iz sosednih župnij tam v daljni „Kolumbovi deželi.“ Doma pa kopica otročičev žaluje za očetoma. Nekateri res kmalu velike svote denarja pošiljajo domu, zopet drugi pa le malo in poredko. Da pa vendar ne pozabijo svojih doma in domovine, pričajo ganljiva pisma, katere pošiljajo svojem. Milo se stori človeku, ko bere iz daljne Amerike list, iz katerega veje tako živa in ognjevita ljubezen do doma — od preprostega kmeta delavca.

Zdaj se tudi o železnici vedno menimo in uganjujemo, kje da bode stal ta ali on kolodvor. Vsak seveda bi ga najraje imel pred svojo hišo.

Pri ljudski štetvi se nas je letos naštel v občini Velike Lipljenje 639, torej 119 več ko pred desetimi leti. Večina vasij naše župnije pa pripada občini Turjak. Tam mi pa ni znano, za koliko se je prebivalstvo pomnožilo. Deželna vlada nam je tudi prekrstila jedno vas. Ljudstvo jo imenuje „Roženpoh“, a zdaj imamo „Rožnik“, pred desetimi leti pa so jo celo v „Cvetličnik“ prekrstili, kar pa je ostalo le na papirji. Pred leti je nekdo dokazoval, (če me ne vara spomin v „Ljubljanskem Zvonu“), na Roženpoh je slovanskega izvora in da znači toliko ko „Hornbüchel“. Misel moja je, da tisto velja tudi za naš Roženpoh, kateri je na rogovatem griču liki Ljubljanski.

Omenim naj še nekaj v domači obrtnosti. Pri nas tukaj je v vsaki hiši ob jednem obrtniška šola in izdelovalnica, seveda brez Gautscheve podpore. Izdelujejo se zobotrebniki. Možaki, ti skrbijo za potrebni les, katerega potem našagajo v dolgost zobotrebni. Mali otroci, ti koljejo in izdelujejo le na „prvo roko“ zobotrebne. Še le ko to dobro umejo, smejo se tudi vaditi popolnega izdelovanja. Poslednjič se po sto zobotrebnikov zveže v butarico in razpošlje v daljna mesta. Nekateri jih tudi Ljubljanski trgovcem prodajo. Malo si sicer jedna oseba prisluži, nekaj pa le je, vsaj za obleko. Spreten delavec ali delavka prisluži 20 do 30 kr. na dan. Bolje vendar, ko lenobo pasti. Otroci, ti se pa ne potepajo po vasi, temveč se navadijo dela, in tako postanejo pridni in pošteni državljanji.

Iz Cerknice 21. januarja. [Izv. dop.] Ljudsko štetje v tukajšnji občini dokončalo se je po velikem trudu, katerega so ljudem prouzročevali mraz in slaba pota.

Glavna občina ima 11 davkarskih podobčin, v

ne sme razlegati drugo nego nemščina! No morda se bode tudi tam gori s časom še kaj spremenilo, kakor se je že drugod!

Iz Trsta in Gorice poizvedujem, da se je tam delalo na vse kriplice, da so se upisavali Slovenci za Italijane, akoravno številke še neso znane. Navzlic temu, da se naša stvar tam krepča in razvija, je vendar mogoče, da pri tacem pritisku končni izid za nas ne bode povoljen, a treba bode svetu razkriti vse goljufige in sleparije, katere so rabili nasprotniki, pri lovljenji duš za svoje strankarske namene.

Telefona sicer še nemamo v Ljubljani, vendar pa utegnemo dobiti drugo moderno stvar to je žično železnico na Grad, ali strmovlak — po kateri se bomo gori in doli vozili. Če se zgradi pošta na cesarja Jožefa trgu utegne tudi ta projekt izdatno se približati izvršitvi. Sicer pa se ve da taka železnica pri nas zarad lokalnih razmer nikdar ne bode mogla imeti iste važnosti, kakor Zagrebška „uspinjača“, vendar pa bi bila v poletnem času prijetna.

Ahasver II.

katere spada 22 vasij. Kakor je iz zapisnikov razvidno, šteje:

Cerknica . . .	257 hiš. štev. in 1535 prebivalcev.
Dolenjavas . . .	112 " " " 590 "
Jezero . . .	49 " " " 264 "
Zelše . . .	20 " " " 98 "
Skranjek . . .	6 " " " 39 "
Martinjak . . .	51 " " " 252 "
Grahovo . . .	87 " " " 480 "
Žirovnica . . .	58 " " " 362 "
Brezje . . .	13 " " " 71 "
Begunje . . .	67 " " " 447 "
Kožljek . . .	18 " " " 110 "
Bezuljak . . .	50 " " " 264 "
Dobec . . .	20 " " " 130 "
Sevšček . . .	24 " " " 158 "
Topol . . .	19 " " " 107 "
Podslivnica . . .	12 " " " 67 "
Mahneta . . .	11 " " " 71 "
Otonica . . .	6 " " " 35 "
Ulaka . . .	16 " " " 86 "
Rožance . . .	7 " " " 37 "
Sleme . . .	7 " " " 52 "
Hribarje . . .	6 " " " 28 "

Vsa občina šteje 916 hiš. štev. s 5283 prebivalci. Od leta 1880. narastlo je število prebivalcev za 284. Opomniti je še, da se je v 10 letih zdatno povzdignilo število domače živine, in da se ljudstvo splošno zanima za povzdigo poljedelstva in živinoreje, h kateremu napredku pripomorale so kmetijske podružnice, od katerih zaznamovati imamo v celi občini tri z okoli 90 udi. D....

Domače stvari.

— (Umrl) je v Trstu v noči od ponedeljka do torka g. Jakob Gorup, posestnik v Slavini, knjigovodja Kalistrovih dedičev, blagajnik podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, knjigovodja „Delavskega podpornega društva“, član vseh narodnih društev, kremenit značaj in poštenjak prve vrste, v 29. letu dobe svoje. Bodi mu blag spomin!

— (Deželni predsednik baron Winkler) in njegova soproga pripeljala sta se danes zjutraj s kurirnim vlakom z Dunaja v Ljubljano.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal 20 forintov g. Ivan Plantan povodom svojega premeščenja iz Radovljice v Ljubljano. — Ča stitemu domoljubu, ki je vsekdar in povsod ponosno dvigal zastavo naše družbe, ki je stopil v koló koj prvih naših pokroviteljev; ki se je rad udeleževal naših velikih skupščin — darežljivemu ter zavednemu temu domoljubu javljamo svojo srčno zahvalo.

Vodstvo

družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Ljudska štetev.) Iz Komende se nam poroča, da je tamošnja učiteljica gospodičina Rothova zapisala v popisno polo nemščino za svoj občevalni jezik. Štetveni komisar, dobro vedoč, da se v Komendi sploh nemški ne občejuje, šel je k njej in jo je vprašal, če se morebiti ni zmotila. „Entschieden deutsch!“ bil je kratek a značilen odgovor te germanske odgojevalke slovenske dece.

— (Horrendum!) V prvi nam doposlani številki hrvatskega strokovnega lista „Književna Smotra“ našli smo tudi rubriki za „Književne novosti“, v njej pa naznanjeno: „Gramatiko **bo sanskoga jezika** za srednje škole. Dio I i II. Nauka o glasovima i oblicima. Serajevo 1890. U 8ni str. 128 i 2 lista. Cijena kruto vezana 40 nč. — ne bili bi mislili, da se bode koncem tega stoletja porodila še taka spaka.

— (Domača umetnost) Tukajšnji slikar, g. Grilec, napravil je portrét našega v Plovdivu bivajočega rojaka, g. profesorja Bezenška in ga v Giontinijevi prodajalnici razstavil. Slavno občinstvo opozarjamo na to z veliko marljivostjo izdelano sliko in priporočamo gosp. Grileca vsem krogom najtopleje.

— („Matica Hrvatska“) doposlala nam je svoje knjige za l. 1890. Te knjige so nastopne: 1.) Slike iz občega zemljepisa. Napisao dr. Ivan Hoić. Knjiga druga. 2.) Petar Preradović. Izabrane pjesme. 3.) Bihać i Bihaćka krajina. Mjestopisne i poviestne črtice. (Radoslav Lopašić.) 4.) Prievodi grčkih i rimskih klasika. Svezak osmi. Demosteni izabrani govori. 5.) Zabavna knjižica. Iz primorskog života. Pripovjeda Simo Matavulj. 6.) Zabavna knjižica. Odabrane črtice. I. Pripoviesti. Napisao Nikola Tordinac. 7.) Zabavna knjižica: Zabluda matere. Igrokaz u četiri čina.

— Kita cvieća. Vesela igra u jednom činu. Napisala Hermina Tomić. 8. Zabavna knjižica. Na rodjenoj grudi. Ladanjske slike. Napisao Ksaver — Šandor — Gjalski. Te knjige so glede izbranega gradiva, zanimive vsebine in lične, da, elegantne vnanjosti tako lepe, da smemo bratom Hrvatoma na teh proizvodih prav iz srca čestitati. Osobito bodo Maticarjem prijale Preradovićeve pesmi in pa Hoićeva knjiga „Slike iz občega zemljepisa“, katera je s podobami in zemljedi tako bogato opremljena, da je veselje prelistavati jo in čitati v njej. „Matica Hrvatska“ je s tem književnim darilom izvestno v polni meri zadovoljila svoje člane, ima pa tudi že knjige za 1891 l. pripravljene in bi jih rada v poslednji četrti t. l. razdelila udom. To pa je zavisno od tega, ako tudi člani store svojo dolžnost in točno dopošljejo svoje letne doneske in pridobé še novih članov. „Matica Hrvatska“ je že sedaj močno in ponosno društvo, želimo jej pa, da še bolj raste in se še bolj ukrepi. Prepričani smo, da se bode to gotovo tudi zgodilo, ker je vodstvo v tako izbornih rokah.

— (V cestni odbor kamniški) imenovana sta od deželnega odbora gg. Andrej Mejač, posestnik v Komendi, in Karol Prelesnik, župan v Strahovici.

— (V cestni odbor brdski) imenovana sta članoma gg. Srečko Staré, graščak v Kolovci, in Fran Cerar, posestnik v Glogovici.

— (Mesto Beljak) ima 6803, z garnizijo 7603 prebivalce. Leta 1880. imelo jih je 6.104, torej se je prebivalstvo z ušteto garnizijo pomnožilo za 19.4 odstotke.

— (Novi župan Tržaški.) Zadnja „Edinost“ posvečuje uvodni članek novovoljenemu županu, ter vpraša: Kdo je dr. J. Pitteri? Stranka intransigentov prišteva ga svojim, istotako pa tudi konservativna. Bodočnost bode pokazala, kdo ima prav. „Potrpimo torej malo — in potem hočemo kritikovati“, pravi omenjeni list, ter opravičeno zavrača čudno pisavo „Triesterice“, katera slika ves položaj tako idilično, kakor bi bila prespala vse dogodke, ki so se vršili zadnja leta v Trstu. Opravičeno protestuje „Edinost“ proti takemu prikrivanju razmer, ki je pač servilno, nikakor pa patriotično in avstrijsko. „Triesterica“ mora imeti zares kosmata ušesa, če so jej tudi petarde „nasprotstva“ spravljive in zmerne oblike!

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Da nemamo železnične zveze čez Radgono-Spielfeld, bili bi popolnoma odrezani od drugega sveta vsled velikega snega, katerega leži pri nas nakopičenega, da se ljudje ne spominjajo na kaj tacega. Ker je ves promet na železnici od Pragerskega proti Budapešti vsled snega ustavljen, dobivajo in pošiljajo Ormožani svojo pošto čez Ljutomer.

— (Iz Losinja) se nam piše: Sedaj, ko povsod vladata sneg in mraz, Vas bode gotovo zanimalo čuti, da smo v nas brez snega in da je solnce prav toplo. Pred par dnevi je neka družba zajutrkovala pod milim nebom. Bilo je tako toplo, da ni bilo treba vrhovnih oblek.

— (Volkovi v Zagrebški okolici.) Kakor smo že javili, je huda zima in velik sneg prignal mnogo volkov v najbližjo okolico Zagreba, da celo v predmestja. Zagrebški lovci pripravljajo velik lov nanje.

— (Eksplozija dinamita) prigodila se je v Sušaku blizu Reke, po kateri je bila ubita jedna oseba, osem pa ranjenih. Nesreča se je dogodila, ko je neki Štefan B., ki je bil v službi v bližnjih kamenolomih, v svojem stanovanju hotel razgreti dinamit, katerega je imel v lonci. Bržkone je pala z ognjišča iskra v lonec, ki se je razletel s strašnim pokom, ter prouzročil, da se je podrla kuhinjska streha. Vse navzoče osebe, katere so prihiteli ljudje izveleli izpod razvalin, so hudo poškodovane prenesli v bolnico. Jedno deklico pa so našli mrtvo.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) bode imelo bodočo soboto dne 24. januarja VII. redno zborovo sejo z nastopnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: „Wieninger's Restauration“ I. Naglergasse 1. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. — Slovanski gostje dobro došli.

— (Delavsko bralno društvo v Idriji) priredi v nedeljo dne 25. januarja t. l. veselico „Vodniku v spomin“, v pivarni „Pri črnem volu“ z naslednjim vspeškom: 1. Ant. Nedved: „Pevčeva molitev“, moški zbor. 2. Ant. Foerster: „Venec

Vodnikovih in na njega zloženih pesnjih“, mešani zbor s spremljevanjem orkestra. 3. Fr. Volarič: „Kukavica“, moški zbor. 4. Dr. B. Ipavec: „Narodna“, mešani zbor. 5. „Dva gospoda pa jeden sluga“, burka s petjem v jednom dejanji. Mej posameznimi točkami svira oddelek c. kr. rudniške godbe. Začetek ob pol 8. uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Iz Trsta.) Veliki ples „Tržaškega Sokola“ bode v nedeljo 25. t. m. v gledališči „Politeama Rossetti“. — „Slovanske Čitalnice“ koncert se preloži in bode 24. t. m. samo plesna zabava. — Veselica pev. društva „Adrija“ v Barkovljah preložila se je zaradi slabega vremena na prihodnjo soboto 24. t. m. — Istotako preložilo jo društvo „Hajdrih“ na Proseku svojo veselico na 8. februarja, da ne moti veselice na Občinah, ki bode 1. februarja. Kakor se vidi, slovenska društva v Trstu in v okolici marljivo delajo ter bode narodno zavest posebno s petjem, katero goje razna društva v okolici.

— (Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelji) priredilo je veselico, ki je uspela sijajno. Petje, deklamacija in igra, vse se je vršilo v najlepšem redu. Pevski društvi „Hajdrih“ iz Proseka in „Adrija“ iz Barkovlj udeležili sta se korporativno, tako da je bilo zbranih nad 100 pevcev. Veselico počastil je tudi poslanec gosp. Nabergoj. Veselo gibanje in gojenje slovenskega petja v okolici Tržaški nam je porok, da narodna zavednost tam živo klije.

— (Vabilo k veliki besedi) ki se priredi v dan 1. febr. t. l. ob 1/2 8. uri zvečer v prostorih „Goriške Čitalnice“ v proslavljenju petindvajsetletnega delovanja gospoda Ernesta Klavžarja na dramatskem polji. Slavnost bode obsegala besedo, banket in ples. Vspored Besedi delil se bode pri ustupu. — Kdor se hoče udeležiti banketa (po 1 gld. za osebo brez pijače), naj se oglasi vsaj do poludne 1. febr. pri odboru ali čitalničnem čuvaju. Gospodje plesalci naj izvolé priti v salonski obleki. Ustopnina za osebo 50 kr., za družino 1 gld. 20 kr.

— („Hrvatska Čitalnica“ v Kastvu) priredi v nedeljo dne 1. februarja v svojih prostorih, v Narodnem domu, zabavo s petjem, veseloigro „Lijepo li ga zaludiše“, tombolo in plesom. Na programu je tudi Dav. Jenka skladba „S runam“.

— (Razpisala) se bodo v kratkem naslednja mesta okr. dež. zdravnikov: Senožetah, v Kočevski Reki, Železnikih, Šmariji, Loži in Bohinjski Bistrici z letno plačo po 800 gld., v Trebnjem z letno plačo 700 gld., v Radovljici z letno plačo 600 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. januarja. Nadvojvoda Fran Ferdinand pojde v Peterburg v spremstvu dveh visocih plemenitnikov, od katerih je jeden odličen vojaški dostojanstvenik. Nadvojvoda ostane v Peterburgu deset do dvanajst ur. Mej tem časom bode več veselje pri dvoru.

Dunaj 21. januarja. „Pol. Corr.“ piše: Kralj italijanski podelil je nadvojvodi Franu Ferdinandu d' Este kolijé Anunuciatinega reda. Veleposlanik Nigra izročil je včeraj kolijé nadvodi v posebni avdijenci.

Lvov 21. januarja. Policija letos prepovedala dijakom, s plakati naznanjati svečano cerkveno opravilo v spomin poljskega ustanka.

Budimpešta 21. januarja. Ljudsko štetje je končno pokazalo, da je Budimpešta dne 31. decembra imela 510.003 prebivalcev.

Rim 21. januarja. Papež se je nekoliko prehladil in leži od včeraj v postelji.

Tokio 21. januarja. Novo, še le lani v novembru otvorjeno parlamentsko poslopje, pogorelo danes zjutraj.

Dunaj 22. januarja. „Presse“: Pričakovati ni, da bi se šolski zakoni dogotovili v tem zasedanji deželnega zbora v Inomostu, vendar ni brez nade, da se bodo nasprotstva pozneje poravnala. V deželnem zboru bila potem dopolnilna volitev za izstopivša italijanska odbornika. Potem predlagal Kordi nujno obravnavo odsekovih predlogov glede avtonomije južne Tirolske pred točkami današnjega dnevnega reda. Velika večina deželnega zbora izrekla se je za nujnost, na kar je namestnik v imenu cesarjevem proglasil, da je deželni zbor zaključen in deželnega glavarja naprosil

za takojšnje izvršitev. Deželni glavar govoril par kratkih besed za slovo, na kar se je deželni zbor zbor zaključil s trikratnimi živioklici na cesarja.

Razne vesti.

* (Dom Pedro.) bivši cesar brazilski baje sedaj prevaja „Tisoč in jedna noč“ iz arabščine v portugalsčino. Ljudje, ki ž njim občujejo vsak dan, trdijo, da se dom Pedro sedaj srečnejega čuti, nego za časa, ko je vladal.

* (Saksonsko šolstvo.) Lani je na Saksonskem bilo 4251 ljudskih šol, katere je pohajalo 654.640 učencev. Skoro vse šole pohajali so dečki in deklice. Izključno deških šol bilo je samo 22, dekliških pa 27. 85% učencev pohaja štiri in več razrednice. Na jeden razred pride v nižjih 47, v srednjih 40 in v višjih ljudskih šolah samo 26 učencev.

* (Peterburg) ima po najnovejšem ljudskem štetju 956 226 prebivalcev.

* (Žalosten jubilej.) Pred 40 leti spisal je nemški pisatelj Doppler svojo prvo igro, katerih je v teku let napisal nad 500. Danes je mož 72 let star, in za majhne zneske mora pisati za male družbe ljudskih pevcev. Bolan in zapuščen leži siromak, Dunajski pesnik, ki je s svojimi deli razveseljeval toliko tisoč ljudi. Potem pa naj kdo poreče, da so pravljice o stradalcih pesnikih že izumrle.

* (Odvetnik, ki dobro pozna zakon.) Pred najvišjim sodiščem na Dunaji je neki odvetnik te dni zagovarjal pritožbo ničnosti z nenavadno predrznostjo. V Pragi bil je nekdaj obsojen na 2 leti ječe, ker je v pravdi zastran očetovstva krivo prisegel. Njegov zastopnik je skušal že v Pragi, pa tudi pri najvišjem sodišču na Dunaji sodce preveriti, da njegov klient ni zakrivil goljufije, ker za goljufijo je treba zvižaje, pri tej prisegi pa o zvižaji ne more biti govora. Najvišje sodišče pa ni bilo zagovornikovih nazorov, in je pravdo odklonilo. Jeden sodcev je zagovorniku očital, da avstrijskega kazenskega reda ne pozna in izrekel svoje začudenje, da si upa jurist pred sodiščem kaj takega trditi.

* (Potres.) Pri potresu v Gourayi v Algieru je 40 domačinov poginilo. Škode je pol milijona frankov.

* (Grozen samomor) dogodil se je nedavno v cerkvi sv. Mihaela v Havru. Neznani človek polil je s petroljem svojo obleko, ki jo je poprej izpolnil s slamo in žvepljenkami. Na hip bil je nesrečen v plamenu. Na krik, ki je nastal med ljudmi v cerkvi, zapusti je duhovnik oltar, ter skušal z masnim plaščem zadušiti plamen, pa se je težko opeknel na rokah. Samomorilec, ki je bil gotovo blazen, zgorel je, ter so popolnoma ožgano truplo njegovo prenesli v mrtvašnico.

* (Kozla za vrtnarja) naredila je vlada španjska, ko je stotniku karabinjerov naročila, da naj z oddelkom svojim nadzoruje tihotapce v Valencii. Stotnik je sam iz svojih vojakov organizoval četo tihotapcev. To podjetje neslo mu je mnogo dobička. Nazadnje so pa oblastva izvedela za počenjanje njegovo in obsodili so ga na tri leta v trdnjavo.

* (Pa met v noga h.) Za papeževanja Pija IX. je v Rimu dajala predstave plesalka Elsner. Sklenili so nabirati nekateri doneske, da jej izroče zlat lorvorov venec. Šli so k papežu, da jim dovoli nabiranje. Papež je rekel, da jim ne zabranjuje, ali vendar misli, da venec gre za zasluge z glavo, ne pa za zasluge z nogami. Vzlic temu poklonili so plesalki res venec, ali ona ga je prodala in denar med ubože razdelila. Ko je to nekdo papežu povedal, mu je odgovoril: „Pokazala je, da ima več pameti v nogah, kakor vi v glavi“.

* (Trdovraten obiskovalec.) Tujec pohodil je velicega francoskega pesnika in filozofa Voltaira. Voltaire je zakričal slugi, naj pove tujcu da ga ni doma, kajti jezilo ga je, da so ga vedno hodili gledat. Sluga je izvršil povelje, toda tujec se ni dal odpraviti, temveč je odgovoril: „Saj sem ravnokar slišal govoriti gospoda vašega“. Sedaj pesnik naroči slugi, naj reče, da je bolen. Tujec mu je pa na to odgovoril: „Dobro, zdravnik sem, potipal mu bodem žilo“. Voltaire jezen reče slugi: „Povej mu, da sem umrl“. Tujec pa še ni hotel iti, dasi mu je sluga sporočil smrt Voltairovo, odgovoril je mirno: „Spremiti ga hočem k poslednjemu počitku, on ni prvi“. Rad ali nerad moral je pesnik vsprejeti tujca. Ko je tujec ustopil, zadržal se je Voltaire nad njim: „Če me imate za kako zver, da me hodite gledat, pa plačajte 12 sous“. Tujec hitro odpre denarno možno in ponudi Voltairu 24 sous, rekoč: „Tukaj jih je 24, in sedaj jutri lahko še jedenkrat pridem“. Voltairu je ugajalo tujčevo vedenje in prijazno se je potem razgovarjal z njim.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

21. januarja.

Pri **Maličih**: Kessler, Schwarz, Stich, Kövy, Keil z Dunaja. — Dr. Buchler iz Trsta. — Piner iz Berlina. — Ergman, Götz iz Amsterdam. — Biber iz Dalmacije. — Gospa Krisper s hčerjo iz Štajerskega. — Dominikus iz Ljubljane.

Pri **Sionu**: Seffer, Ring, Schwarz, Hula, Weckhor z Dunaja. — Linhart iz Koroškega. — Lončarič z družino iz Selc. — Manhart iz Grada. — Sonnenschein iz Trsta. — Lorenz iz Beljaka. — Eisler iz Kaniže. — Spongia iz Benetek. — Bloch iz Prage. — Kapus iz Kroke.

Umrli so v Ljubljani:

21. januarja: Amalija Hribal, strojevodjeva soproga, 42 let, sv. Petra cesta št. 40, za jetiko.

22. januarja: Alojzija Zupančič, delavka, 19 let, Igriske ulice št. 8, za jetiko.

V deželni bolnici:

20. januarja: Franc Urankar, delavčev sin, 16 let, za unetico možganske mreže.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. jan.	7. zjutraj.	733.6 mm.	-16.5° C	brezv.	megla	2.20 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	-11.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	724.1 mm.	-10.8° C	sl. zah.	obl.	snega.

Srednja temperatura -12.8°, za 10.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 22. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.15	91.25
Srebrna renta	91.15	91.35
Zlata renta	108.35	108.35
5% marčna renta	102.75	102.55
Akcije narodne banke	996	995
Kreditne akcije	307	307.25
London	114.30	114.20
Srebro		
Napol.	9.04 1/2	9.04 1/2
C. kr. cekini	5.42	5.40
Nemške marke	56.17 1/2	56.12
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%		104
Ogerska papirna renta 5%		100
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		113
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		218

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Razglas.
Županstvo v Šturiji javlja, da bode letni semenj
v soboto 31. januarja t. l.
(pred Svečnico).

Lekarna
„Pri zlatem držav-
nem jabelku“.

J. PSERHOFER-JA

I., Singerstrasse
št. 15,
na Dunaji.

Kri čistilne kroglice,

poprej **univerzalne kroglice** imenovane, znano, lahko čistilno domače sredstvo.

Teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljki proti povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, velja s poštnino prosto pošiljati vred: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoje se pošlati ne more.)

Prosi se, da se izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevajo in se pazi na to, da ima napis na pokrovu slednje škatlice imenski počrk J. Pserhofer-ja, kakeršen je na navodilu, kako se rabijo, in sicer v rudeči pisavi.

Ozeblinski balzam

J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 lonček gld. 1.20.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Balzam za gušo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Življenska esenca (Praške kapljice) 1 steklenica 22 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi vse tu- in inozemske farmacevtske specialitete, objavljene v avstrijskih časopisih, in se vsi predmeti, ki neso baš v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbijo. — Pošiljke po pošti se najhitreje izvršujejo proti predpošiljki denarja, večje pošiljke tudi proti povzetju zneska.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština mnogo nižja, nego pri pošiljkih s povzetjem.

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., — s frankovano pošiljko 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zmetek 1 gld.

Prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zmetek 1 gld.

Prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zmetek 1 gld.

Prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zmetek 1 gld.

Prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zmetek 1 gld.